

ئالان ژۇرۇرا

ئا: ھەندىرپىن

رامبۆلە تەمەنى شانزە سالى لە يەك لە نامەكانى كە بۆ مامۆستاكەى ئىزامار ناردوويە تى ئەم دەرىپىنەى «ئازادى ئازاد» ئەفراندووه. پاشان رانبۆ ھەرگىز ئەم دەرىپىنەى بەكار نەھىناوه. رەنگە ئەم دەرىپىنەى، دەرىپىنەىكى وروژىنەرانە بووبى. گەلۆ دەبى رانبۆ چ شوورەبىيەكى لە مامۆستاكەى گرتىبى؟ لە راستىدا ئەمەى دوو بەھىچ شتىك ھەلنەدەستا. لە خۆرا نەبوو كە ئەو بە ھەلچوون ھوتافى كۆمارى، دىموكراسى، مرۆفایەتییانەى دەدا، بى ئەوہى درىژە بەھىچ پوختە كەردنەوہىەكى بدات. لەو ساتەى كە لەویدا كرىكاران لە سىدارە دەدران. ئەوہمان لەزەبىن ناچىتەوہ كە لە مېژ نەبوو سەردانى كۆمۆنەى كەردبوو بۆ ماوہىەكى كەم لەگەل شۆرشىگىران ماہوہ. بەلام ئەمە ماناى ئەوہ ناگەيەنئ ئەوہى لەكەدار كەردىبى، ھەرۆك ھەندىك ئەوہ دەكەن. بەلئى واتە، كرىكاران لە سىدارە دەدران يان لە لایەن لایەنگىرانى فرسای «دەست و پىتوہندى پاشايەتى» ھەرەشەى لە سىدارەدانىان لئى دەكرا.

رانبۆ بەوہ مامۆستاكەى خەوشدار دەكرد كە ھىچ شتىك ناكا، ھەر پىتگەى مەزلگە كۆمەلایەتییەكەشى. ئىمە بە بوونمان كۆمەل رىسوا دەكەين، ئەى وانىيە؟، رانبۆ گالئە جارائە وای بە مامۆستاكەى دەگوت درىژەى بەقسەكانى دەدا، منىش وەك تۆ بە بوونم كۆمەل رىسوا دەكەم، بەلام نەك وەكو تۆ. تۆ شتىك ناكەى، كەچى من شتىك دەكەم. ھەلەت ئەوہ شتىكى رەمەكەى، وشەى ھەرزەكار بەرتەكدانەوہى ھەموو شتىكە، خاوخىزان، كاسۆلىكەت، كەلچەرى نەتەوہى، نىشتمانپەرۆرى فەرەنسى، يان ئەوہى كە بە Patrouillotisme بانگەشەى دەكرى بە «مجان»ى نىشتمانپەرۆرى دەگەيەنئ، Trouille كە خاسلەتى ترس و تۆقىنە. رانبۆ دەبوست بەم دەرىپىنەى، باشتەر بلئىن گوتەيەوہ، لەرىگەى مامۆستاكەى بەوہ رىسواكارى بكا پىتوابوو. ترسنۆكى ئەو ہزرە رەوشتايەتى و مرۆفایەتییەكانە كە سىماى ھەرزانى بەخۆوہ دەگرن، كەچى بۆ پراكتىك كەردنىان ئامرازىك بەرچاوا ناكەوئ، بۆ خاوەنەكانىشىان نابىتە ئاكامىكى خراب.

بۆيە ئىزامبار ھەر لەو كاتەى كە رانبۆ يەكەمجار بۆ پارىس ھەللات، بۆ كرىنى بلئىتى شەمەندەفەرەكە خۆى دەستەپاچە دەبىنى، ئەوہبوو رانبۆ لە ئاكامدا زىندانى كرا، بەشئوہى فەرماندان بۆ مامۆستاكەى نووسى كە دەبى نرخی بلئىتەكەى بۆ بدا. ئەو كارە وای لە ئىزامبار كەرد لە قوتابىيەكەى ھەست بەترس بكا و بەتەواویش ئەوہ دەرک بكا كە بەورىا كەردنەوہ ھانى بدا وەيا زال بى بەسەرىدا. ئازادى ئازاد بۆخۆى داخوازىيەكى دووانەيىسە. ئازادىيەكى يەكسانە بۆ ئازادى مامۆستاكەى، ھەرۆا ئازادى خۆدى خۆشى، دروستكەرى ئازادىيەكانى ترە، ئازادى شاعىر. بەمجۆرە لە مامۆستاكەى داوادەكا ئەو شتائە راپەرىنئ كە دەزانئ نەپكردووه.

لە دووتۆى بەرنامەكەيدا لە نامەكانى (روانىوان) پىكدا پى دەلئ، كە خۆى تا دوا مەودا كە بكرى، تا سەرلئشىواندى ھەموو ھەستەكان دەروا. قىججا ئىمە دەزانئ چۆن مامۆستا گوناھەكەى قوتابىخانە بۆ قاوہخانە دەباو تىيدەگەيەنئ كە دەتوانئ ھەموو تاوانىك ئەنجامبدا. واتە مامۆستاكەى دىوانە دەكا. بەمجۆرە بەلای مەنەوہ ئەو دەرىپىنەى وىناندىكى سەرەتايىيە لە تەواوى بوونىدا بى ئەوہى لە بوارى تىورىدا بەلای ئەو دەرىپىنەى چووبى، بەلكو بە ئامازە و گەياندن دەپەيشئ.

بە پىچەوانەى ئەوہى كە مەزەندە دەكرى، رانبۆ پىاوى بەرنامە نىيە. بەلكو بۆ ھەر خوولگەيەك لە ژيانىدا ژمارەيەك لە پرىنسىپ دادەنئ و دەستىان لئى ھەلئانگىرئ، لە خوولگەكانى داھاتوودا بەكار بەسەرباندا دەچىتەوہ. رانبۆ ھەمىشە رەخنەگرى خۆدە. ئازادى ئازاد بۆ خۆى واتە ئازادى ئازاد لەتەك ئازادىدا دەتوانئ دەستبەر بكەين، بە نووسىنەكان يان بەكردار. خۆدى ئازادى ئامانج نىيە. بەلكو خۆدى

پیشه‌که‌ی برینی سنووری ئەم ئازادییه‌یه. جا ئەو سنووره هەر چیه‌ک بێ. ئەم شتەش کارتێکردنیکی فرە زۆره، بە‌تایبه‌تی که رامبۆ ده‌خویندریتته‌وه، له‌ ته‌مه‌نی شانزه‌ یا پانزه‌ سالی‌دا که رامبۆ وه‌رده‌چه‌رخێ، یاخود که شاعیر بۆ گوت و بیژی نه‌بیراو ده‌خوینیتته‌وه، ئەو هاوڕێیه‌ی گوت و بیژی له‌گه‌لدا ده‌که‌ین بێ پچران هه‌رده‌لێ ئەو خۆی کاکله‌ی ناخته و به‌خۆیه‌تی گوت و بیژرت له‌گه‌لدا ده‌کا.

دوو لایه‌ن ئەو گوت و بیژره نه‌بیراو‌ه‌ی بۆ پیکه‌یتنام، که له‌هه‌موو ئەو ساته‌ تاریکانه‌ تیی‌دا ژيام، ئەویش مملانییه‌ک بوو ویده‌چوو چاره‌سه‌رکردنی مه‌حال بێ. له‌گه‌ل ئەم جو‌ره مملانییه‌نه‌ ژيام، بۆ نمونه که کوری یه‌که‌می خوشکم، له‌ نیورۆک به‌ده‌ستی ره‌شپیتستیک کوژرا، یاخود که ژان پییر دۆبریه‌ی شاعیری براده‌رم له‌ هه‌مان وه‌ختدا (١٩٦٠ - ١٩٥٩) «خۆی کوشت. روژگارێکی دژوار بوو، دوو که‌س هه‌بوو ده‌متوانی گوت و بیژبان له‌گه‌لدا بکه‌م، له‌ رێگه‌ی ئەوانه‌وه‌ بتوانم ئەمه له‌ خۆم دووربکه‌مه‌وه، گه‌ر وای ناوینین، ئەوانیش ئارتۆر رامبۆ و ئەندری بریتۆن بوون. نه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی دوو نمونه یا دوو تاقانه‌ بوون، به‌لکه‌ چونکه‌ دوو نمونه - دژ، دوو شیوه‌ی هزر بوون که به‌ئاستیکی به‌رز له‌ ئاره‌زوویه‌کی دووره‌ ده‌ست بوون و تیر بوونیان نه‌بوو.

شتیک که ده‌کرێ که‌سیک له‌ناو ئازادی خه‌مه‌کانی خودی خۆیدا بوونی هه‌بێ که هه‌ست به‌ بوونی ئازادیی گه‌ردوون ده‌کا، ئەوه‌ش مرۆف له‌ خودی خۆیدا دیاریکراو ده‌کا به‌ر له‌وه‌ی له‌مپه‌ره‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان بێن که ناوه‌رۆکی خودی کۆمه‌لگا پیکدین، بناغه‌ی گه‌مه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و مه‌رجی بوونه‌که‌یه‌تی.

ئەو رچه‌شکیتیه‌ی که ئازادی ئازاد ره‌فتاری ده‌کا هه‌ر رچه‌شکیتنی چوارچێوه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی نییه‌، به‌لکه‌ رچه‌شکیتنی ئەو چوارچێوه و ريسا به‌خوگرته‌وانه‌شه که مرۆف به‌ چه‌زو بۆچونه‌ تايبه‌تیه‌کانی خۆبه‌وه به‌دوایان ده‌که‌وێ. که‌واته رامبۆ دلی روانگه‌ دووانه‌ییه‌کانه. ئەمه‌ش له‌دواییدا له‌ دژایه‌تی و له‌که‌داریه‌یه‌کانی تیگه‌یشتن تیکه‌لاو ده‌بێ. کۆمه‌ل یا ئەوانی تر به‌ داوینگیری چاوه‌دیری ده‌که‌ن و به‌دوای چاره‌نووس ده‌گه‌رین. گه‌ر له‌ قوناغیکی دیاریکراو‌دا به‌دژ یاسا بوویت، که یاسای چه‌زه‌کانت بوو، که‌سیک نییه‌ شتیکت بۆ بکا، که رامبۆ به‌ته‌واوی رق و بیژی له‌وه‌ ده‌بۆوه. نه‌گویی به‌ سه‌رنجی کۆمه‌ل ده‌داو نه‌ به‌و که‌سانه‌ش که له‌مه‌ر ئەوه‌دا بیریان ده‌کرده‌وه. تاکه‌ شتیک که ئەو به‌خۆی لۆمه‌ی له‌خۆی ده‌کرد ئەویش له‌ شوینیک یان له‌ ساتیکی هزریدا که ده‌بینی ئەو هزره‌ له‌میژه‌ به‌سه‌رچووه. ئەمه‌یه‌ ئازادی ئازاد. ئەمه‌ش، وه‌ک بزانه‌م پرنسیپی ئەفراندنی شیعه‌، نه‌هه‌ر به‌لای منه‌وه، به‌لکه‌ به‌لای هه‌مووانه‌وه.

رامبۆ دوو پرنسیپی پێرۆکرد، یه‌که‌میان، کۆمونه‌یی به‌مانای سیاسی وشه‌که، به‌مانای تیکدانی شوێشگێرانه، چونکه‌ جوړیک له‌ ده‌ستووری کۆمونه‌ستانه‌ی نووسی و نه‌پیاراست، به‌لام له‌و ماوه‌یه‌دا براده‌ره‌که‌ی ئارنست دیلاهی شاعیر له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی باسی ده‌کا و به‌گێرانه‌وه‌که‌ی گوتاری ئەو روژانه‌ی رامبۆ ده‌خاته به‌رچاو. به‌رای من ئەو ده‌ستووره له‌ برۆدۆنه‌وه‌ تاوه‌کوو مارکس نزیکتره. دووه‌میشیان، لێره‌دا پرنسیپی خۆری رامبۆیانه‌ هه‌یه، هه‌موو ئەوانه‌ی شیعه‌ی رامبۆ ده‌خویننه‌وه‌ ئەوه‌ ده‌زانن، ئاره‌زووی سپێده، گزینگ، وریایی، له‌و ئاره‌زووه‌ خۆریانه‌دا هه‌ول ده‌دا براکه‌ی بگه‌رینیتته‌وه که رامبۆ به‌برای به‌سته‌زمان ناوی ده‌با، فیلین، مه‌رجه‌که‌ی ئەوه‌یه وه‌ک مندالی خۆر، به‌هه‌لاتن له‌ باکووررا بگاته‌ باشوور، نه‌ک له‌به‌ر رقلیبوونه‌وه، به‌لکه‌ له‌ ترسی شه‌وانی باکوور و ساردیه‌که‌ی: ده‌یه‌وی له‌ودیوی خه‌نده‌که‌کانی ئەوروپایی ساقه‌ له‌ راستینه‌ بکا که له‌دایکبوونی مه‌سیحیه‌ت له‌ ئەوروپا براندیه‌وه، ئەمه‌ش له‌گه‌ل ره‌سه‌نییه‌تی گریکی یان زه‌رده‌شتی دووله‌تی کرد هه‌رچه‌نده‌ وانا‌بینم که رامبۆ زه‌رده‌شتی ناسیبی، به‌لام ئەوه‌ گرنکه‌ سه‌رنجی ئەوه‌ بده‌ین که نیتشه‌ ته‌واو کت و مت له‌هه‌مان وه‌خت به‌دوای ئەو ئاقاره‌ ده‌گه‌را.

به‌بروای من رامبۆ هه‌ر له‌و وه‌خته‌وه، به‌لکه‌ هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه، به‌ باشووری عه‌ره‌بی دلگێریبوو. ئاشکرایه که دایکی هه‌ولیدا به‌لای که‌مه‌وه‌ قورئان وه‌رگه‌رینیتته‌ سه‌ر فه‌ره‌نسی، له‌ ئیزابیل، خوشکی رامبۆ، ده‌زانین که ئەوه‌ی دوایی هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ له‌ته‌ک کتیبی پیرۆزا قورئانی ده‌خوینده‌وه. ئەه‌رچی بۆنقوا، به‌پشتیوانی ئیقلاسی لیقی له‌سه‌ر ئەوه‌ جه‌غت ده‌کا، که رامبۆ کابالی یه‌هودی ده‌زانن، به‌سه‌یری نازانه، هه‌رچه‌نده به‌لگه‌ی ته‌واو له‌ناو به‌ره‌مه‌کانی رامبۆ به‌ده‌ست ناکه‌وێ. به‌لام ئەوه‌ ده‌بینن که رامبۆ به‌رله‌وه‌ی شیعه‌ به‌ فه‌ره‌نسی بنووسی به‌ لاتینی نووسی. رامبۆ له‌مه‌ر ژۆگورتا ده‌ناخفت و به‌کوری ئەمیر عبدالقادر به‌راوردی

دهكا، كه باوكي رامبو باسي دهكاو وهك شهركه رتيك نازايه تي و تاكتيكه كاني په سن دهدا. دواي نه وه، له يه مهن و حبه شه دا، ده بينين رامبو له مه هانه كاني له گه ل سه ر قافل ه كان و ده سته ي حو شتران پشت به قورئان ده به ستي، هه روا له يه كي ك له راره وه كان خو ي واپيشان ده دا كه له يه كي ك له و موسلمانان به دات كه لادهر بيه ك يان ته ئويليكي بي راده سه به ستي له شو رقه كردني گوته ي خوا وه ندي ئيسلام بيني.

ده لئين باوكي رامبو له كو مونه دا ئاماده بو وه، به لام له سه ر نه وه به لگه يه ك ده ست ناكه وي، كه چي بيگومان زانستيانه و له پشتگيراني كو ماري بو، به پيچه وانه ي دا يكي، وهك ئاشكرايه، پرو قن سالي كاسوليكي بو، به وانه وه به سترابو وه، يان ميراتگري هه رچي فه رهنسييه بو. به لام رامبو نه وانه ي هه موو به رق و بيتر ده بيني: هه رچي فه رهنسييه نه فه رته ي لي هه يه، رامبو ده يگوت. هه ر له سه ره تا وه، پاري س و به شه كاني دي كه ي فه رهنساي جيا ده كرده وه. به و اتايه ي كه پاري س له لوژيكي فه رهنسي ده رده چي، نه وه ش له يه ك كاتدا راسته و هه له شه.

لي ره دا ئاخا و تنيكي رامبو م به ياد هاته وه كه له گه ل ديلاهي براده ري كرده ويه تي، ديلا هيش تو ماري كرده وه و له دوو تو ي به ره هم و نامه كاني رامبو دا بلا و كرا وه ته وه. له ئاخا و تنه كه ي له سه ر تي رامياني دروست كه ري شو ر شگي رانه سو ورده بي كه به يه ك ساني نيوان هه موو ئاده ميزاد پشت ده به ستي به جو رتيك كه پي تو ستي مان به هيچ لايه ك نابي، چونكو لايه ني ك له شي تو ه بيگه رده كه يدا له سرو شتدا ده بينين. له م ساته دا گو ليك ده قرتيني، گو ليكي خو نچه له چه شنيكي جوان كه له هه موو جيگايه كدا هه يه، به براده ره كه ي نيشان ده دا و پي ده لي هه موو هونه ره كان به كارامه ييان ناتوان شتيك به و ناسكيه ها وئا وازه ده سته به ر بكن. يه ك ساني و خو لقان دن، وهك ده بينين نمونه كه يان له سرو شتدا يه نه له ده ست خا وهن هونه ردا، نه و خا وهن هونه ريانه ي كه رامبو به بيتر و قيتز، به زي ك زي كه نازه ديان ده كا. بو يه چه مكي خودي هونه ر له ديدي نه و دا واي به فه ره كردني ده خوازي، خودي شي عريش له ديدي نه ودا به نه ده به وه به ندي يه. به مجوره به لاي رامبو وه گشت به هه ق گشتي پي كديني، گشت ده چي ته ناو تي راميانيكي به ر بلا وي گه ر دو و نه وه، جوگرافي اي شي عرييه ت له هه مان كاتدا جوگرافي اي سياسي. هه موو نه وانه، تو وي هزيكي جيا وزي نه م ده سه لاته ي روژ ئا وايه، كه رامبو هه ر له سه ره تا وه هه ستي پي كرده.

رامبو چه مكي خو ر، چه مكي شو رشي كو مه لايه تي به كار هينا، به لام هه ر دوو چه مكه كه وهك تاكيك بو ده سته به ر كردني چاره نو سه كه ي به س نه بو، رامبو نه وانه ي هه ريه كه و له قوناغه كاني هزي ردا به جي ته ي شت. له شو رشي كو مه لايه تي خو ي وه در نا، چونكه له جه سته كه يدا ر يا، كت و مت به ماناي نه م وشه يه، كو مونه ش نووش ستي هينا، كه نه و يه كه م كه س بو ده ركي به وه كرد، كه نه و ريگه شو ر شگي رانه بو و ايكرد شو ر شه كه به ره و نووش ستي بيات. به م ته رزه، پيچه وانه كه ي هه ندي كه س، رامبو لي كو لي نه ره وه ي نووش ست نه بو، به لكو هانا يه ك بو. وهك نه وه ي كه خو ي ده يو يست.

نه وه ي نه م كت ي به ي من ده ي خاته سه ر نه واني تر كه له سه ر رامبو نو سرا ون، نه وه يه كه به ته واي تي رامياني نه كا دي مانه له سه ر نه زموني رامبو ره تده كاته وه، كه به ئانقه ست نه و نه زمونه بو دوو به شي ته واي لي كدزي دابه شه كهن. نه وانه له سه ره تا دا و تيان وه رزيك له دوزه خ دوا به ره مه كه رامبو نو سيو يه تي، اته دواي خو ره لاتنامه، كه له م به ره مه شدا مال ئا واي له شي عر ده كا. شي جا چه ندان لي كو له ره وه ي دي كه هاتن، پيچه وانه كه ي نه و رايه به س پي تن، و تيان به ر له وه رزيك له دوزه خ به شيك له خو ره لاتنامه ي نو سي، به شه گه وره كه شي پاشان نو سي. بي نه وه هه رگيز ناتوانين له قه سي ده ي دي مو كراسي له خو ره لاتنامه دا بگه ين، كه رامبو له و قه سي ده يه دا به ئاشكرا ئما ژه بو كو چه كه ي به ره و سو ماترا ده كا له و كاته ي كه له ده ربا واني هو له ندي بو به سه ر باز و له گه لي دا چو و بو جا وه، تا كو و به خي رايي لي ي رابكا. نه وه ي تي دا رو ونده كاته وه هه ستر كدني به خه ته رنا كيه كاني دا گير كه ر و مه زنده زو وه كه يه تي له و نه فسانه دي مو كراسيه ي روژ ئا واي، نه وه ي كه ده يانه وي لي ي بار بكن نه و جيهانه يه، كه نه مر و جيهانه ي سي به مي پي ده لين. نه م قه سي ده يه دي مو كراسي هير شيكي شي عرييه، يا خود به هه ق سياسي به پي بارته قاي هه موو توانايه كي شي عري، رامبو به و اتاي به هيزي وشه شي عري سياسي نو سي، وهك نه و شي عرانه ي له كو مونه دا، هه روا شي عره سه ره تا ييه كاني وهك ئاسنگه ر و كوژ را وه كان. رامبو هه موو نه وشتانه ي كه له ولاتاني بيني و هه موو نه زمونه به رچا وه كاني و نه و

سهرنجانه‌ی که به‌خوئی له‌گه‌لیاندا ژیا، له‌پال‌ئوه‌ی که‌من به‌سهرگرردانی ئیراده‌گه‌ریی ناوی ده‌بهم له‌ناو هه‌موو جوړه پیتودانگیکدا تاوتووی کردن. ئه‌و له‌ناو پیتودانگه‌کان مه‌زنه، ئه‌و مه‌زنه، هه‌رچوژن ریککه‌وئی یان له‌هه‌ر جیگایه‌ک که ریککه‌وئی راناکا، به‌لکو ئه‌و کاته‌ی هه‌موو شتییک روویدا: له‌زه‌وییه‌کی به‌ره‌ل‌دراو، یان هاوبه‌ش، له‌ناو جیهاندا راده‌کا، نه‌ک له‌ناوه‌وره‌کان ئه‌م خوازیاربه‌ش له‌خودی خویدا نامانج نییه، به‌لکو ئه‌وه یه‌کیکه له‌ئامرازه‌کانی سه‌رلیشیواندن، ریبازیکی مه‌عریفیه بو واقعیکی جیاواز. ده‌کری له‌م په‌یوه‌ندییه‌ی شیعه‌کانی رامبویدا ئه‌و شوپنانه‌ی که رامبو شیعه‌کانی تیدا نووسیوووه ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا ژیاوه ئه‌و سه‌رچاوانه به‌دهست بینین، به‌وه ئه‌و شیوه‌یه‌ی که پیتی ده‌رده‌پرئ، بی ئه‌وه‌ی به‌خوئی ئه‌وه رابگه‌یه‌نی پیشکنیته‌وه. ئه‌و ئه‌زمونه تایبه‌تیانه ده‌ریانده‌پرئ که له‌گه‌لیان ژیا، نه‌ک به‌شیکردنه‌وه و درتیه‌دانیان، به‌لکو به‌شیوه رو‌شدانه‌وه‌که‌ی خوئی هه‌موو شتیکی تیدا کو‌ده‌کاته‌وه وشه به‌وشه به‌هه‌موو مانایه‌کانیانه‌وه. کاتی رامبو بریاری ده‌رچوونی کو‌تایی ده‌دا، که‌س له‌گه‌ل خویدا نابا، بگره هه‌تا قیترلین که ئه‌وکات پروای به‌کاسوئلیکیه‌ت هیتا، رامبو بو‌گالته‌جاری به‌ناوی ناسکی ناسراو ناوی ده‌برد، ئه‌و مه‌ودایه‌ی که به‌رانبه‌ر که‌سانی تر ده‌گرته‌به‌ر، له‌پیشه‌وه‌یان قیترلین «مه‌ودایه‌که تیدا خیانه‌تیان لی ناکا - مادام دانیه‌کی له‌وه‌رزیک له‌دۆزه‌خ بو قیترلین ده‌نیترئ که‌له‌ زبندان بوو به‌هوئی ته‌قه لیکردنه ناوداره‌که‌ی که رامبو بریندار کرد - به‌لکو له‌مه‌ودایه‌دا له‌وان دوور ده‌که‌ویتته‌وه به‌س»، ده‌لیم ئه‌م مه‌ودایه، به‌لام رامبو له‌به‌راپرا ئه‌و مه‌ودایه به‌رانبه‌ر خودی خوئی ده‌گرته‌به‌ر.

له‌دوا وه‌رچه‌رخاندا که به‌چوونه ریزی خوئی کو‌تایی هات، ئیتر رامبو پیوستی به‌شیر نه‌مایه‌وه، به‌لام، ئه‌مه خوئی له‌خویدا تیرامان‌دن ده‌خوایی، ته‌نیا سه‌رنج نووسین به‌س نییه، ئه‌وه خالی چه‌قگیری که‌سایه‌تیه، رامبو هه‌تا به‌قاج پراوه‌یی له‌سه‌ر عاره‌بان‌ه‌ش بوو که له‌شیر دانه‌پرا.

من به‌نووسینی داده‌نیم، له‌ماوه‌ی ئه‌وه هه‌موو سالانه، هه‌زاران تیپینی نووسی، په‌رت و بلاوی ده‌کردن یان بزر ده‌بوون، به‌لام مرویه‌ک به‌شیوه تاگرتوه‌که‌ی له‌ناوه‌راستی ئه‌و ته‌پ و تۆزه خنکینه‌ره‌دا، یا سه‌رما تیه‌زه‌دا، بگره هه‌تا له‌سه‌ر عاره‌بان‌ه‌ی مه‌رگیشدا له‌سه‌ر نووسین سوور ده‌بی، ناکری بل‌تین له‌نووسین مالتاواپی کردوه.

له‌وه‌ش زیاتر که به‌ئیزابیلی خوشکی ده‌لی، به‌گویره‌ی ئه‌وه‌ی که ئیزابیل ده‌گپیتته‌وه، رامبو ده‌یویست حیکایه‌تی کوچه‌که‌ی یاخود ئۆدیسسه‌که‌ی بنووسن. دابه‌زینی له‌سه‌ر عاره‌بان‌ه‌که‌ی له‌هه‌ره‌روه تا ده‌ریا، ئیمه باش ئه‌وه ده‌بینین که رامبو هیتتا ده‌یه‌وئی که‌سانی تر له‌دابه‌شکردنی ئه‌زمونه‌که‌ی دل‌نیا بکا. به‌لام نه به‌شیوه‌ی شیعه‌ریانه وه‌ک ئیمه بوئی ده‌چین، به‌لکو له‌نووسینی ناسکدا، من به‌نووسینی پراگماتیکی ناوی ده‌بهم، نووسین خوئی ریککه‌ی دل‌نیاکردنه له‌م دابه‌شکاریه یان به‌شداریکردنه به‌ئاسانه‌ترین شیوه‌ی زمانه‌وانی که‌بکری. نه‌به‌و مانایه‌ی که ئه‌وه دانراوه‌یه‌که. ئیمه ده‌زانین هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه، به‌تایبه‌تی له‌نامه‌ی (روانینوان) یکدا رامبو چه‌نده گالته‌ی به‌چه‌مکی دانه‌ر ده‌هات، هه‌روا چه‌ند ئه‌وه‌ی به‌بیته‌وده‌یی ده‌بینی که یه‌کیک خوئی به‌دانه‌ر بژمیترئ، به‌لام هه‌ر له‌سه‌ره‌تاشه‌وه له‌وه گه‌شیت هه‌ر شاعیرییک نوینه‌ری ئه‌و هیتزه که ده‌یکیشی، ئه‌و ئه‌ویتره‌ش له‌هه‌موو باریکدا ئه‌وه‌یه، کی به‌راستی گوئسته‌تیره هه‌ل‌ده‌گری. هیتزی هه‌ق خود نییه، به‌لکو ئه‌وه‌ی که له‌خود جی نیشینه ئه‌وه هه‌قه، ئه‌و هانده‌ریانه‌ی که له‌هه‌موو سه‌رچاوه‌کانه‌وه، له‌ژیان، له‌روشنبیری، رو‌شنبیرییه‌که‌مان و رو‌شنبیرییه‌کانی دیکه، جو‌شدانی که بو هه‌موو چه‌زتیکی ئه‌فراندنه.

منی ئه‌ویتر خوئی ئه‌وه‌یه: گوته - کلیل بو گه‌یشتنی هه‌موو شتییک، به‌خوئی من ئه‌ویتره، ئه‌م ئه‌ویتره هه‌موو جارئ هه‌ر هه‌مان خودی ئه‌و ئه‌ویتره نییه، به‌لکو خوئی ئه‌و ئه‌ویتره‌یه له‌به‌رده‌وامبوونی، ئه‌وانی ترن. خودی من سه‌ره‌تای کوچه: من، ئه‌و، ئیوه، ئه‌وان... گشت ئه‌وان. هه‌موویان به‌من له‌ریکه‌ی ئه‌ویتر به‌یه‌که‌وه گریدراون. رامبو له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌م گه‌شه‌کردنه‌ ژیا، به‌وپه‌ری ره‌مه‌کیه‌وه له‌راناوی که‌سیک بو ئه‌ویتر ده‌یگواسته‌وه، له‌گفتوگۆیه‌که‌ی له‌گه‌ل قیترلین «شووی دۆزه‌خی، پاکیزه هه‌ل‌شه‌ که ئه‌و شیعه‌رانه له‌وه‌رزیک له‌دۆزه‌خ» ن به‌وردی نازانین کیه‌هه رامبو، کیه‌هه قیترلینه، قیجا له‌شووی دۆزه‌خی دا ئه‌ملا رامبو، ئه‌ولایه‌که‌ی تریش قیترلینه، سه‌باره‌ت به‌پاکیزه‌ی هه‌ل‌شه‌ش هه‌مان شته که تیدا جاریک ئه‌وه ده‌ناسین و

له به شیکي تر دا ئه ویتھی دهناسینه وه. رامبو ئه وهی دهرک کرد که له و نزیک بوونه وهی نیوان دوو بوونه وهردا، که تیایدا له دوستایه تی یان له خوشه ویستی دهژین، ئه وه بو ئیمه به ره و تراژیدیای جیابوونه وهی کۆتایی و هه لاهه لای بوون ته و او ده بی، ئه مه ش له بیئومیدبوون و هه ست به خیانه تکردن هه لاقولا وه، ئه و هه سته پابه نده به نه مری، به سه هوو چوونی ئه و هاوژبانیهی خوشه ویستی، ئه وهی دهرک کرد که مرۆ ده بی به ئه و و ئه ویتتر له یه ک کاتدا.

هه ندیک واده بین ئه و گه فگوویه خۆی خه یالگیریه کی ئه ده بی په تی بوو، به لام به رای من ئه وه جیی پروا کردن نییه به لای پیاویتک که به و رایهیناین هه موو ئه وانه ی دهینوسی به کرداریکی واقیعیه وه به سترانه ته وه، پیاویتک که هه یچ نووسراویکی له خۆرای له لاهه لاقولتی. به لکو له لای ئه و هه موو شتیکی نمونه یه ک له به چاو دیتن و هه سته کان ده نویتی. له پاشه که وتکردنی دهرپینی شیعیریانه ی رامبو، ده سته لگرتنی له ویناندن و وینه و هاورده، شیوازکاری ئه ده بیه وه بو ئاستی بناغه ی نمونه ی برناکات. هه روا بو سیاسه تیش. ئه و پیاه که به مندالیک خه ونی ده بینی که خۆی چۆن له په روه رده کردن ده گا وای په روه رده بکا و بیکات به ئه ندازیاریک، له زانست و ورده کارییدا و ده رکه وتنی روشنبیرییه کی ده بینی که ئه و به مردووی ده ژمارد. هه مان پروابوو که دیده کانی بو شیعیری بابه ته کی ئاراسته ده کرد. به راست یان به هه له، پروای به مه هه بوو، هه ر له مندالییه وه خۆپنه ریکی - ره نگه هه ندی جار ساویله کی - چیرۆکه زانستیه کانی ژۆل فیترلین بوو، که بروای به توانای پیشکه وتنی مرۆقایه تی هه بوو له ریگه ی زانسته وه، هه ولی داهیتانی نووسینی زانستی ده دا گه ر وای ناوبینین.

شاعیر هه ر به خۆی ده توانی نمونه ی بریاریکی له م شپوه ریشه ییه وه ریگری. شاعیر هه ر به خۆی ده توانی بلتی ده بی نووسین بگۆردی. هه تا بی به غه فله تی نادیاربوونی نووسه ر. ئه م جوړه نووسینه له و راپۆرتانه ده بینین که رامبو له مه ر و لاتی ئوگادین بو کومه له ی جوگرافییه ی فه ره نسی ره وانه کرد، هه ندیکیان له گوڤاره که یان چاپکرا، ئه وانی تریش فریدرانه ناو سه تلی زیل - ئای له م گه مژییه!

به پروای من پیویسته به رانه ر ئه م جیابوونه ی خواره وه هه لوه سته یه ک بکه یین: زۆریک و له نه خوشیه که ی رامبو ده فکرن، که وایلیکرا یه کییک له قاچه کانی بیریته وه پاشانیش ژیا نی له سه ر دانا، ئه وانه به جوړیک ده فکرن هه روه ک ئه وه قه ده ریکی شار دراوه بی له ره وته شیعیریه که ییدا. به هه مه حال، ئه وه رووداو یک بوو. رووداو یک بوو که ره وتیکی بچراند. رامبو تووشی دهر دیک بوو له وه ختیکی گونجاودا نه هات چاره سه ری بکات، چونکه له سه ر هه موو شتیکی بو به یه کی کاره ساتاوی هه لده سووی «هه ر خۆی به پارانه وه بو دایکی نووسی که ئه و نیچیری هه زه ره شبگیره کانه». ئه م پیاهه رقه ستوره، که گشتی به گیل داده تاشی، له واقیعه دا به خۆی خاوه ن دلپاکیه کی به رفراوان بوو. کۆتایی بوو. رامبو نه یده خوازی له ده قه ریکی ئا و ابوودا دابه زئ که چی کت و پر ئاوسانی یه کییک له ئه ژنۆکانی بو هات، به ره و شار دایبه زاند، به لام به ره له وه ی حیساباته کانی جی به جی بکا بو ئه وانی تر هه موو ئه رکه کانی راپه راند. با ئه وه یادبکه یینه وه که هه سته پیاهو چاکییه که ی وایلیتکرد له جیاتی هاوکاره کۆچکردووه که ی: لاباتوی هاوکاری، قه رزه که ی بو بداته وه، داوای گۆره وی بو ئه ستووربوونی ئه ژنۆکه ی له دایکی کرد، هه سته به وه نه ده کرد، جولانه وه که ی له کارده خات، نه خۆشی ئه ستووربوون نه بوو، به لکو نه خوشیه کی به راستیه. هه ندیک له مه ر خۆکوشتنه ئیراده گه ربیه که ی ده په یقن یا خود ده لیتن کاریکی نا ئاگایانه بوو هۆی مردنه که ی. من پروام به م قسانه نییه، به لکو به ئاساییه وه واده بینم، که رامبو خوشبینیه که ی بوو به زاندی. هه رچه نده خۆشی له کاتیکی گونجاو چاره سه رکرد، که ئه مه ش گرنگه بزاین، ئاخۆ له پرۆژه که ی به رده وام ده بوو؟ ئیمه ده زانین که قاچیان برپه وه چۆن به په یدا کردنی دارشه قییک گه راپه وه بو عه دن، ئه وه به ره له وه بوو که ئیفلیجی قاچه که ی تریش بگریته وه. بو هه موو شتی خۆی ئاماده کردبوو. پرۆژه که ی بی راده ئالۆزبوو: ده یویست به ره و زنجبار، مه ده غه شقه، تونکان، هیندستان، چین، یابان و په نه ما پروات. له م دۆخه دا چی ده دۆزیتته وه، به مانایه کی تر ئاخۆ ئه و پیاهه لیکۆله ره چی ده دۆزییه وه، خه ونی به گرنگدانی ئه ندازه و سه رکیشی کردن له ورده کاریی له هه مان کاتدا بی ئه وه ش له سه و داسه ربه رۆحانییه که ی وازبینی؟ هیندویزم و شه ره نگیزانه تر کولتوره کانی

دیکه یاخود سهیر و سهمه ره بیه کی ده دۆزییه وه که تا ئەوکات دهیزانی. وهک چۆن به ناسینی راهاتووین، هزر و پرۆژه کانی، ریک و پیک ده کرد، بگره ناتوانین ئەوه مه زنده بکهین که دهیویست چی بکا. ئەو پیاوهی که له مهپر هه موو شتیکی ده نووسی، بگره هه تا عاره بانه ی گواستنه وهی نه خوشیش، چهندان تیبینی که کهس نه پیا راست ناشزانین که چیان به خووه گرتبوو، رهنکه بۆ ئیمه سه فهره شیعییه کی بۆ چین به جیهیشتبا که ده بوو ئیمه تا په یدای بکهین له سه ره تای ئەم سه ده یه دا چاوه پروانی سیگمالینمان بکردبووایه، سیگمالین شاعیری رامبوویانه که خو به تی، له هاوزه مانی رامبووا، به عه ده ن تیپه پری، له وپوه رووی له چین کرد. هه لبه ت مه حاله به خه ملیوی له مه پر به ره مه نا ئاماده کانی رامبووه بپه یقین، به لام گهر بلتین ئەگهر وا زوو کوچی نه کردبا ئەوه ئەو کارانه ی ده کرد، ئەم قسه یه له راستی به دوور نییه. زۆر کهس - به سوربالیه کان و خودی بریتونیشه وه - له سه ر ئەو بروایه سه قامگیرن که دوا به ره می رامبووه وهرزیک له دۆزه خ بوو که تیدا له شیعر مالتاواپی ده کا. به هه مه حال، وپرای ئەو مالتاواپیهش، ئەوهی که سه قامگیره ئەوه یه، دوا به ره هم خو ره لاتنامه یه، چهند لا په ره یه کی که می ئەم به ره مه ی بهر له وهرزیک له دۆزه خ نووسیوه و پاشان ماوه که ی تری ته واو کردوه. هه موو ده یانوویست ئەوه جه غت بکه ن - به خوش حالیشه وه - که رامبوو بریاری دا له شیعر کوچ بکا. به هه مه حال، رامبوو هه رگیز شتیکی له م ته رزه قسه یه نه نویسیوه. گالته ی به شیعر، شیعی خوشی، به هونه رمه ندان، به هه موو خو لقی نه ران کرد، به لام هه رگیز به ئاشکرا له مه پر کوچ له شیعر کردن نه ده په یقی. ئیمه ده سه ته پاچه نابین، گهر نه بین به پا به ندی ئەم بروایه.

به تیگه یشتنی له چهندان شیعی خو ره لاتنامه ILLUMINATION هه روا ئەو پپراگه یاننده یه ک له دوا یه کانه ی که بۆ دایکی و دیلاهی براده ری ده نارد، باسی ئەو پرۆژه یه ی ده کرد که کتیبیک له سه ر هه ره ر و ولاتی گالا ده نووسی. هه روا داوای چهندان وینه ی ئەم ولاتانه ی که گرتبووی و چهندان که ره سه ی دیکه ی ده کرد بۆ بنیرن - پیاونه بۆ دووربیه کان و هاوکوفه کانیه تی -.

سه رچاوه:

کازم جیهاد وهرگپراویه ته سه ر زمانی عه ره بی له ئینته رنیته وه وهرگپراوه.